

FACTORIA D'ARREL ▶ QUINZENA EDICIÓ

Noa es fa a la mar

► El concert que ahir a la nit va oferir la cantant israeliana al teatre Kursaal es va convertir en un viatge per les ribes del Mare Nostrum

Crònica

DAMIÀ VICENS | MANRESA

Noa, amb la seva veu vinguda des de l'altra punta de la Mediterrània, va actuar ahir a la nit al teatre Kursaal de Manresa acompanyada del quartet napolità Solis String i del guitarrista Gil Dor. El concert es va convertir en un homenatge al Mare Nostrum amb un repertori que va abraçar des de cançons populars del sud d'Itàlia, fins a sons eminentment hebreus, passant per cançons tradicionals del Iemen.

La visita de Noa al Bages va aixecar força expectació i el Kursaal, pràcticament ple, presentava la imatge de les millors ocasions. L'espectacle, d'una hora i mitja llarga de durada, va finalitzar amb generosos aplaudiments d'uns assistents que van poder comprovar la nova dimensió que el conjunt napolità ha aportat a la música de Noa. L'essència de les aigües que compar-

El repertori de Noa va abraçar des de cançons populars del sud d'Itàlia fins a sons hebreus i cants iemenites

teixen les terres del sud d'Europa, del Pròxim Orient i del nord d'Àfrica van embolcallar el teatre d'un clima totalment mediterrani.

Noa va encetar amb un «shalom» i un «bona nit» la seva actuació. La israeliana va empatitzar amb l'auditori amb diverses explicacions, en anglès, de l'origen dels temes que anava interpretant. Vestida durant mig concert de blanc, i l'altra meitat de negre, Noa, descalça, va enlluernar el Kursaal amb la seva imponent veu i un ball igualment sensual.

Les cordes dels músics del Solis String Quartet, originaris de la bulliciosa i alegre ciutat de Nàpols, van oferir una sonoritat refinada i clàssica, que va casar a la perfecció amb el cant de la hebreu. La seva evident complicitat (col·laboren junts des de fa deu anys) es va transme-

tre de forma transparent a l'escenari del teatre manresà.

Malgrat que el quartet va dosificar la seva participació, qui no es va moure durant tot el concert de l'esquerra de Noa va ser el seu guitarrista i company, des de fa 23 anys, Gil Dor. La israeliana, a més, també va estar escortada per un percussionista, tot i que ella mateixa va voler mostrar, en més d'una ocasió, les seves habilitats als tambors.

Noa, amb més de dues dècades de carrera musical, va llançar al vent cants tristos i d'esperança, i temes en els quals el drama es tenyia a voltes d'ironia per la gràcia napolitàna. Els assistents van participar amb cançons com *I don't know* i van intentar seguir el ritme amb les mans en d'altres peces. Noa, que va dedicar una cançó iemenita a totes les dones del planeta, va navegar sempre amb brava i emoció.

La cantautora israeliana es va acomiadar de Manresa desitjant «pau, amor i amistat» davant d'un públic aparentment satisfet del viatge.

MIREIA ARSO

Kulbik va presentar l'espectacle «Cube» al pati del teatre Kursaal

El hip-hop de Kulbik triomfa tant a la televisió com a la Manresa d'arrel

► El grup guanyador del concurs «Tú sí que vales», amb el santpedorenc Guillem Ripoll, va ser corejat

PEPA MAÑÉ | MANRESA

En la primera de les dues sessions que van oferir ahir al vespre al pati del teatre Kursaal es van fer esperar una mica perquè la pluja havia deixat rellescós el terra i va caldre improvisar una tarima. La mímica i la poesia d'Ulises Paniagua que inicia l'espectacle *Cube* de Kulbik Dance Company va deixar hipnotitzats els nombrosos espectadors que havien esperat pacientment l'inici de l'actuació. El públic era majoritàriament adolescent i femení, i anava armat

amb telèfons mòbils per immortalitzar el moment. Però així que els ballarins van trencar el cub i la música va agafar un ritme més potent, el públic va empatitzar amb el que passava al damunt de la tarima amb palmes, críts. En acabar, alguns espectadors fins i tot va dedicar reverències als cinc ballarins de Kulbik, que van haver de recollir una gorra rapera que els van llançar i que no es van escapar d'escoltar una tonada corejada: «Tú sí que vales, tú sí que vales». És el peatge a pagar per haver-se fet un nom en un televisiu concurs de talents, del qual en van sortir guanyadors

tot just ara fa un any. Els Kulbik van triomfar a la televisió i ahir ho van fer a Manresa. Del seu pas per la petita pantalla no en reneguen pas: «va ser una bona empenta per donar-nos a conèixer, no només en el món del ball sinó a un ventall de públic molt diferent. Vam pensar que seria un bon mitjà per mostrar la nostra feina seriosa i de qualitat, perquè el nostre objectiu és actuar en teatres», afirmava ahir Isaac Suárez, que és de Cadis.

Però què hi fa el hip hop en una fira com la Mediterrània, en què les propostes que s'hi programen solen tenir el seu origen en tradicions ancestrals? Per què els Kulbik volen tancar un art urbà en un teatre? Suárez ho justifica amb aquestes paraules: «el hip hop és més que ball, és una cultura, una forma de vida, un sentiment, que agrada a molta gent perquè és molt visual. I portar

el hip hop al teatre forma part de l'evolució de totes les formes de cultura, en les quals els orígens no s'obliden mai».

Kulbik es va gestar ara fa tres anys al voltant del coreògraf i ballarí Juan Carlos Valls, més conegut com a *Kanga*, que és de Sant Cugat. Ahir la formació la integren ell mateix, Suárez, Manel Cabeza, de Roses; Sergi Orduña, de Barcelona; i Guillem Ripoll, de Santpedor. Kulbik és format per altres tres integrants, que ara s'estan formant a Los Angeles i a Cuba.

MIREIA ARSO

La cantautora d'Israel Noa durant un moment de l'actuació d'ahir a la nit al Kursaal de Manresa

Ets capaç de guardar un secret?

Crònica

TONI MATA I RIU | MANRESA

En un país amb l'atur juvenil en xifres d'escàndol, les carreres de ciències no surten gaire ben parades en les preferències dels futurs universitaris. Només per això ja és meritòria la posada en escena de *Lava*, una creació de la companyia belga Studio Orka que a Catalunya adapten Imaginart i el Teatre Lliure

amb la interpretació de Pol López, Carla Rovira i Neus Umbert.

La companyia ha instal·lat la tenda de campanya de *Lava* al parc del Casino, però a dins només s'hi entra previ jurament de no revelar el que s'hi cou. Dos grups d'una quarantena d'escolars van penetrar ahir a l'interior de la vela -avui se celebraran dos passis més-, on tres especialistes realitzen una prospecció geològica amb finalitats comercials. Però alguna cosa no acaba de funcionar del tot i els petits espectadors són convidats a participar del secret.

Lava es va estrenar la temporada passada en el cicle inaugural d'El Lliure dels Nens, una experiència que repetirà el proper mes de març. El muntatge no tant sols mostra als menuts les virtuts del coneixement científic: a través d'una trama que converteix el públic en còmplice, l'espectacle enalteix el valor de la confiança i la tolerància, i en la seva resolució final arrodonaix una hora de bon teatre amb un cant a l'èpica individual que assoleix modestes però necessàries victòries contra el dictat insolidari de la societat.

Històries de la fira